

ת"פ 47560/09/14 - מדינת ישראל נגד תאיר אבו סרחאן, עובידה עבידייה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 47560-09-14 מדינת ישראל נ' אבו סרחאן ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד דולי מזעל

המאשימה

נגד

1. תאיר אבו סרחאן
2. עובידה עבידייה שניהם ע"י עו"ד עבד
ג'יג'יני

הנאשמים

גזר דין

רקע

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות. הנאשמים הודו במסגרתו של הסדר דיוני אליו הגיעו הצדדים, אשר כלל תיקונים בכתב האישום, ללא הסכמה בשאלת העונש. עוד הוסכם, כי בטרם הטעונים לעונש יוזמנו תסקירי שירות מבחן וכן חוות דעת הממונה על עבודות השירות, אשר לאחריו יטען כל צד על פי הבנתו.

ואלו עובדות כתב האישום המתוקן:

בתאריך 08.12.12 בשעת לילה, יצאו הנאשמים לבלות בירושלים. נאשם מס' 2 החנה את מכוניתו ברחוב הלל, והמכונית ננעלה בעוד המפתחות בפנים. שני הנאשמים ניסו לפרוץ למכונית והדבר עורר את חשדו של אזרח, אשר הזעיק למקום משטרה.

השוטרים לינוי דהן (להלן: **השוטרת לינוי**) ובן-אל ארונבאייב (להלן: **השוטר בן-אל**) הגיעו למקום בסמוך לשעה 0:25 והבחינו בנאשמים בעודם מנסים לפרוץ את דלת המכונית, באמצעות מוט מתכת. השוטרים פנו לנאשמים וביקשו מהם להזדהות, אך הנאשמים התעלמו והמשיכו בשלהם. השוטר מקסים רומנקו (להלן: **השוטר מקסים**), אשר עבר במקום (שלא בתפקיד) הזדהה כשוטר וביקש גם הוא מהנאשמים להזדהות. בתגובה לכך, דחף נאשם מס' 2 את השוטר מקסים באמצעות ידיו לחזהו והכה אותו בפניו.

נאשם מס' 1 תקף את השוטר בן-אל בבעיטות ובאגרופים. השוטרת לינוי ריססה גז פלפל לעבר נאשם מס' 1, אך הגז פגע גם בשוטר בן-אל. נאשם מס' 1 ניצל זאת, הפיל את השוטר בן-אל אל הרצפה, הכה אותו וחנק אותו.

כתוצאה מהאירוע נזקקו השוטרים בן-אל ומקסים לטיפול רפואי.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה התייחסה בדבריה לחומרת העבירה בה הורשעו הנאשמים ופגיעתה בערכים מוגנים. ב"כ המאשימה הבחינה בין הנאשמים בהתאם למעשיו של כל אחד כמתואר בכתב האישום המתוקן ולפיכך ביקשה לקבוע מתחם ענישה שונה לכל אחד מהם: ביחס לנאשם מס' 1 ביקשה המאשימה לקבוע מתחם ענישה שבין שישה חודשי עבודות שירות עד לשנה וחצי מאסר בפועל. בתוך המתחם ביקשה להשית על נאשם מס' 1 עונש של 8 חודשי מאסר בפועל וכן מאסר על תנאי וקנס. ביחס לנאשם מס' 2 ביקשה המאשימה לקבוע מתחם ענישה שבין שלושה חודשי עבודות שירות עד לשנת מאסר בפועל. בתוך המתחם ביקשה להשית על נאשם 2 עונש של שישה חודשי עבודות שירות וכן מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשמים התייחס בטיעונו לכך ששני הנאשמים צעירים ובעלי משפחות. כן הפנה לחלופי הזמן ושינוי הנסיבות האישיות של הנאשמים מאז קרות האירוע וטען כי הנאשמים הבינו והפנימו את חומרת העבירה. לפיכך ביקש להתחשב בנאשמים ולהימנע מהטלת עונש של עבודות שירות.

הנאשמים ביקשו לומר את המילה האחרונה. נאשם מס' 1 הביע חרטה על המעשים וקיווה כי הדברים לא יחזרו על עצמם שנית. נאשם מס' 2 גם הוא הביע צער על שקרה, אך טען כי השוטרים הם אשר "התחילו" עמו, ושני הנאשמים רק הגנו על עצמם.

מתחם העונש ההולם

חומרת מעשיהם של הנאשמים ברורה: הנאשמים תקפו שוטרים אשר הגיעו למקום אירוע, על מנת לוודא כי אינם עוברים עבירה. אכן, מן החומר המוסכם שהוגש עלה, כי גם זמן קצר קודם לאירוע הנאשמים נבדקו על ידי שוטרים, מאותה הסיבה בדיוק, וניתן להניח שהדבר פגע בנאשמים. ועם זאת - הנאשמים היו אמורים להבין, כי שני אנשים המנסים לפרוץ דלת מכונית לאחר שעת חצות בעזרת מוט מתכת, לכל הפחות מעוררים חשד ביחס לכוונותיהם, וכי הם עשויים להבדק על ידי שוטרים.

והנה - תגובתו של נאשם מס' 1 לבקשת השוטרים כי יסביר את מעשיו, היתה כי תקף שוטר בבעיטות ובאגרופים. גם לאחר שרוסס בגז פלפל על מנת לרסנו, המשיך הנאשם במעשיו, הפיל את השוטר ארצה, היכה אותו וחנק אותו, עד שהשוטר נזקק לטיפול רפואי. נאשם מס' 2 תקף את השוטר מקסים, לאחר שזה הזדהה בפניו כשוטר, דחף אותו והכה אותו בפניו, וגם שוטר זה נזקק לטיפול רפואי בתום האירוע (אין לפני נתונים האם נגרמו לשוטרים חבלות כלשהן, ועל כן אצא מהנחה שלא נגרמו חבלות).

מעשיו של נאשם מס' 1 חמורים מאלה של נאשם מס' 2, שכן הוא נקט אלימות קשה יותר, אשר כללה מלבד בעיטות ואגרופים, גם הפלה ארצה וחניקה. יתרה מכך - גם כאשר רוסס בגז פלפל המשיך במעשיו.

שוטרי סיור נמצאים בקו הראשון של ההגנה על שלטון החוק והסדר הציבורי. הם מבצעים מלאכה קשה, שוחקת, כפויט טובה ולעתים אף מסוכנת, תוך חיכוך מתמיד עם פורעי חוק. לא ניתן לקבל כי יבצעו את מלאכתם תחת חשש של איומים או אלימות ואין מקום לגלות סובלנות או סלחנות להתנהגות דומה לזו של הנאשמים. המעשים מלמדים על נטייה אלימה וזלזול בשלטון החוק. חברה מתוקנת אינה יכולה לקבל התנהגות מעין זו כלפי שוטרים הממלאים תפקידם.

הערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשמים הם יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, כמו גם שמירת הסדר הציבורי וההגנה על בטחון הציבור ועם אלה עקרון שלטון החוק וכיבודו. בתי המשפט נתנו דעתם לא פעם לחשיבות ההרתעה מפני מעשים אלה וכן לחשיבותה של ההגנה על שוטרים.

יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 3236/98 אבו דריס נ' מדינת ישראל (1998):

"מה שנראה בעיני חמור ומחריד כאחד הוא עצם הרעיון שאזרחים מרשים לעצמם לתקוף שוטרים במהלך מילוי תפקידם, לא בשל מעשה התגרות או מעשה בלתי חוקי שעשו השוטרים, אלא בשל עצם העובדה שהשוטרים רצו לבצע את תפקידם. שוטרי משטרת ישראל נמצאים בחזית המאבק בפשע, לרוב בגופם ממש. לעתים הם מסכנים את חייהם ברצותם למלא את תפקידם כראוי. ביקורת שגרתית של שוטרי סיור ביחס למכונת חשודה היא דבר יום ביומו, ואין להעלות על הדעת שינסו להפריעה באמצעים אלימים הפוגעים בגופם של השוטרים ומסכנים את בריאותם".

ר' גם ע"פ הייב נ' מדינת ישראל 8704/08 (2009):

"מעשיהם של המערערים, שכללו איומים ותקיפה של שוטרים הממלאים תפקיד ציבורי על פי דין הינם בבחינת התנהגות פלילית חמורה ושלוחת כל רסן, אשר קוראת תיגר על אושיות שלטון החוק תוך התעלמות מופגנת מנורמות התנהגות ראויות שיש להקפיד עליהן"

בקביעת מתחם העונש יש להביא בחשבון, כי בצד העבירה בה הורשעו הנאשמים עונש מינימום, של שלושה חודשי מאסר. אני כמובן ער לכך, שניתן להטיל את עונש המאסר גם באופן מותנה, אך אין בכך כדי לבטא את חומרת המעשים.

לאור האמור למעלה, מתחם העונש ההולם את מעשיו של נאשם מס' 1 הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין מספר חודשים ועד שנה וחצי. מתחם העונש ההולם את מעשיו של נאשם מס' 2 מאסר בפועל, לתקופה שבין מספר חודשים ועד שנה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

נאשם מס' 1

נאשם מס' 1 יליד 1991 נשוי ואב לשניים. לחובתו הרשעה משנת 2015 בגין נהיגה ללא רשיון בגינה מרצה בימים אלה עבודות שירות.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו עלה, כי אינו מקבל אחריות למעשיו, אלא טוען שהותקף על ידי השוטרים במהלך הארוע. עוד עולה, כי נאשם מס' 1 רואה עצמו כקורבן הארוע ומתקשה לראות כיצד היה אמור לפעול אחרת. להערכת שירות המבחן, קיים אצלו קושי בהצבת גבולות והוא נוטה לפעול באופן אימפולסיבי מול גורמי סמכות.

מנגד, השירות לא התרשם מקיומם של דפוסי התנהגות עבריינים להערכתו נאשם מס' 1 מעוניין לנהל אורח חיים תקין. שירות המבחן המליץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 220 שעות, על מנת שלא לפגוע באפשרויות הפרנסה של הנאשם,

זאת לצד מאסר מותנה.

נאשם מס' 2

נאשם 2 יליד 1989, נשוי ואב לתינוק. לחובתו הרשעה משנת 2015 בגין הפרעה לשוטט במילוי תפקידו, בגינה נדון למאסר מותנה וקנס.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי נאשם מס' 2 מטשטש את חומרת העבירה וממעיט מאחריותו - לבריו הותקף על ידי השוטרים ופעל מתוך הגנה עצמית. כמו כן התרשם השירות, כי נאשם מס' 2 מתקשה בקבלת סמכות ומציג גישה קורבנית ביחס לנסיבות העבירה. ורושם דומה קיבלתי מדבריו של נאשם מס' 2 לפני בישיבת הטעונים לעונש.

עם זאת, שירות המבחן התרשם כי ההליך הפלילי מהווה עבור נאשם מס' 2 גורם מציב גבולות, בין היתר לאור העבודה שמאז הארוע לא נפתחו נגדו תיקים אחרים. לאור אלה, המליץ שירות המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף של 220 שעות, צו מבחן פיקוחי, מאסר מותנה והתחייבות.

דין והכרעה

לחובתו של נאשם מס' 1 זקפתי את העובדה כי לא נטל אחריות מלאה למעשיו ולהתנהגותו, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן. כמו כן נתתי דעתי לעובדה כי אין זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק והוא מרצה בימים אלה עונש של עבודות שירות בגין נהיגה ללא רשיון, אותה עבר בעצם ימי ניהול ההליכים נגדו בתיק זה.

לזכותו של נאשם מס' 1 זקפתי את העובדה כי הודה וחסך זמן שיפוטי יקר וכי אין לחובתו הרשעות בעבירות דומות.

לחובתו של נאשם מס' 2 זקפתי את העובדה כי קבלת אחריותו למעשיו חלקית בלבד, הן לפני שירות המבחן והן בדבריו לפני. עוד הבאתי בחשבון את העובדה כי לחובתו הרשעה בעבירה של הפרעה לשוטט, אשר נעברה לפני המעשים מושא התיק שלפני, ויש בכך כדי ללמד על יחסו לאוכפי החוק.

לזכותו של נאשם 2 זקפתי את הודאתו, אשר היה בה לחסוך זמן, וכן יש בה קבלת אחריות למעשה, לפחות מהבחינה הפורמלית.

נתתי משקל ממשי לזכותם של שני הנאשמים לחלוף הזמן מאז הארוע. מאז חלפו כארבע שנים, במהלכן שני הנאשמים נישאו והפכו להורים - והדבר מהווה שינוי נסיבות משמעותי.

לאחר שנתתי דעתי למכלול הנסיבות, לטענות הצדדים ולתסקיר שירות המבחן הגעתי למסקנה, כי יש למקם את שני הנאשמים בצדו הנמוך של מתחם העונש ההולם, אך לא ברף התחתון, ולהשית על שניהם עונשי מאסר קצרים, של מספר חודשים, תוך החמרה בענשו של נאשם מס' 1 ביחס לנאשם מס' 2. ההחמרה עם נאשם מס' 1 נובעת הן מכך שמעשיו חמורים יותר והן בשל הרשעתו בעבירה של נהיגה ללא רשיון בעצם ניהול ההליכים נגדו. לאחר לבטים, ראיתי לאפשר לנאשם מס' 1 לרצות את המאסר בדרך של עבודות שירות, בעיקר בשל חלוף הזמן והרצון לצמצם את הפגיעה בו ובמשפחתו.

המלצת שירות המבחן, להשית על שהנאשמים של"צ בלבד, חורגת לקולא באופן משמעותי ממתחם העונש ההולם -

ואין לכך הצדקה בנסיבות המקרה שלפני.

לפיכך גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם מס' 1

- א. ששה חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בעבודות שירות. תחילת ריצוי העונש ביום 30.8.16. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות שירות במחוז הדרום. ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ההשמה או מועד תחילת הריצוי, הדבר יעשה על ידי ממונה עבודות שירות ללא צורך בצו שיפוטי נוסף.
- ב. חמישה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה של תקיפת עובד ציבור תוך שלוש שנים מהיום.
- ג. פיצוי לשוטר בן אל, עד תביעה מס' 3, בסך 3,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.10.16.

נאשם מס' 2

- א. ארבעה חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בעבודות שירות. תחילת ריצוי העונש ביום 2.8.16. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות שירות במחוז הדרום. ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ההשמה או מועד תחילת הריצוי, הדבר יעשה על ידי ממונה עבודות שירות ללא צורך בצו שיפוטי נוסף.
- ב. שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה של תקיפת עובד ציבור תוך שלוש שנים מהיום.
- ג. פיצוי לשוטר מקסים, עד תביעה מס' 3, בסך 1,500 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.10.16.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד סיוון תשע"ו, 30 יוני 2016, בהעדר הצדדים.